

นำเที่ยวใต้ทะเล

ว. อักษรวิเชียร

หัตถนิยาย สามเกลอ ★
ขนานแท้และหาอ่านยาก
แบบปกอนรักษ์ของเดิม
ไว้ทั้งหมด! เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน ★
เพื่อย้อนจำจันเอนอดีต ★

จำอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสื่อชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาโกกเกน

ตอน

นำเที่ยวใต้ทะเล

ผ. อิมหงวน/๕๗.

นำเที่ยวใต้ทะเล

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลดิศัย สิทธิธัญกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,

ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๗ ใน ศาตาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

นำเที่ยวใต้ทะเล. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-20-2

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๘

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศษธาดา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศษธาดา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิ่มอนงค์

รูปเล่ม : ประพันธ์สาส์น กราฟิก กรูป พิสูจน์อักษร : พิมพ์อักษร จิตเที่ยงตรง

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสติกส์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ดวงกุดศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพทินจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ดวงกุดศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ดามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ในตัว ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องปฏิตื่นเต้นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมเนียมลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ดิเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพากุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ของนายгимทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะรำ รากาเยา เบาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น กวี โวหาร ตอบจัดหมายแพนๆ เรื่องราวต่างแบบมโนสำเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินกรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

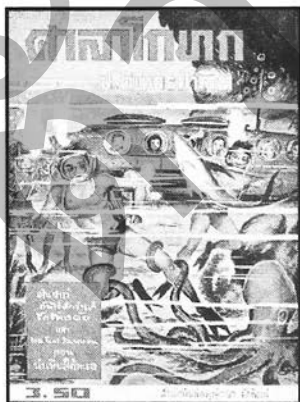
สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้อรรถรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
อรรถรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสັນให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๗

ศาสตราจารย์ดิเรกจอมนักวิทยาศาสตร์และนักประดิษฐ์ได้สร้างเรือดำน้ำขนาดกระเป๋ารับจ้างพาผู้โดยสารชมใต้ทะเลลึกที่บางแสน โดยมีคณะพรรคของเขาร่วมงานด้วย เรือดำน้ำขนาดจิ๋วลำนี้มีสมรรถภาพดีเยี่ยม แต่ก่อความอลเวงอย่างที่สุด

พออย่างเข้าฤดูร้อน บรรดาท่านผู้ดีมีอันจะรับประทานมีอัศจรรย์เหลือใช้ก็ทุรนทุรายไปตามกัน เพราะทนความร้อนอบอ้าวในพระนครหลวงไม่ไหว ยิ่งมีเงินเป็นล้านก็ถึงกับชักคิ่นชักงอ น้ำลายในปากเดือดพล่าน รีบพาครอบครัวไปหัวหิน ไปปิ่นัง หรือไปญี่ปุ่นชมต้นซากุระซึ่งยังไม่ออกดอก คนมีเงินที่ยังไม่ถึงขั้น“ล้ำค่า”ก็มักจะไปบางปู บางแสน ศรีราชา หรือหาดพัทยา ตามแต่อัธยาศัยหรือทุนทรัพย์จะอำนวย

ทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์บางแสนได้ต้อนรับจากชาว

พระนครนับจำนวนพัน รถเก่งแบบแปลกๆนับตั้งแต่รุ่นใหม่
ที่สุดจนกระทั่งรุ่นโบราณตั้งแต่ครั้งสุโขทัยเป็นราชธานีแล่น
วนเวียนอยู่ชายทะเลบางแสนจนถึงแหลมแท่นตลอดเวลา บ้าง
ก็จอดเป็นแถวริมถนน คุณหนุ่มๆสาวๆสนุกว่าวิ่งกันเดิน
คลอคู่กันหรือนั่งเกี้ยวกันอยู่ตามร้านอาหารและเครื่องดื่ม
ชายทะเลที่เป็นแม่หม้ายผัวเผลอมาเกี่ยวกับแฟนหนุ่มคราวลูก
หรือหนุ่มใหญ่ที่มีลูกมีเมียแล้วมาเกี่ยวกับ“อีหนู”ก็มักจะหา
ที่คุยกันลับหูลับตาคนไม่อยากจะให้ใครเห็น ที่เป็นผัวเมียกันก็
ไม่แคร์ใคร จูงมือกันลงเล่นน้ำหรือนั่งเรือไปออกไปนอกทะเล
บางแสนแดนสวาทหาความสุขของชาวพระนครหลวง ใคร
ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวใช้ก็มารถแท็กซี่หรือรถโดยสาร ส่วนมาก
ก็มักจะพาแฟนมาเข้าบังกะโลนั่งคุยกัน เล่นไฟกันบ้าง
เล่นเลื้อยกินวูวหรือเลื้อยตกถึงบ้าง

ตอนสายวันนั้นซึ่งตรงกับวันเสาร์

นักทัศนอาจรบางแสนที่ปั่นเป๊ยนอยู่ตามชายทะเล
ต่างร้องเอะอะบอกกัน เมื่อแลเห็นวัตถุสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหว
อยู่ในทะเลด้วยความเร็วขนาดปลาใหญ่ๆว่ายน้ำ

“ปลาวาฬ ปลาวาฬไวกัย” นักสังเกตการณ์ชั้นเลว
คนหนึ่งร้องตะโกนขึ้น

แล้วเลี้ยงปลาваฟก็ตั้งเชิงแซ่ หนุ่มสาวที่กำลังลงเล่นน้ำรีบตาลีตาเหลือกขึ้นจากน้ำ เพราะกลัวปลาваฟจะคาบไปกินทั้งๆที่ไม่เคยปรากฏว่าปลาваฟเคยรับประทานมนุษย์ ผู้คนแตกตื่นจ้องมองควั่วตฤประหลาดซึ่งคล้ายกับส่วนหลังของปลาваฟ มันอยู่ห่างจากฝั่งไม่เกิน ๒๐๐ เมตร

เสียงอื้ออึงดังขึ้น เมื่อมันค่อยๆโผล่สูงขึ้นมาจากพื้นน้ำ ในที่สุดบรรดานักทัศนาศรทั้งหลายก็ได้รู้ว่ามันคือเรือดำน้ำขนาดจิ๋ว ประชาชนชาวพระนครที่อยู่ชายทะเลบางแสนต่างโจษขานกันแซดไปหมด

“เรือดำน้ำ เรือดำน้ำคอมมิวนิสต์โว้ย” ใครคนหนึ่งร้องตะโกนขึ้นด้วยเสียงอันดัง “เปิดเถอะโว้ยพวกเรา ประเดี๋ยวมันขึ้นมาบนฝั่งก็แทงทิ้งไปตามกันเท่านั้นเอง”

แต่นักทัศนาศรบางแสนส่วนมากเป็นปัญญาชนคือผู้ที่ได้รับการศึกษาดี คนเหล่านี้เฝ้ามองดูเรือดำน้ำแบบกระเป๋าค้วยความตื่นเต้นสนใจ มันลอยลำขึ้นมาบนผิวน้ำแล้ว กำลังแล่นเอื่อยๆเข้ามายังฝั่งบางแสน เรือดำน้ำกระเป๋าลำนี้ยาวประมาณ ๖ เมตร รูปร่างเหมือนบุหรี่ยีการ์ ส่วนหัวใหญ่กว่าส่วนท้าย ตอนบนเป็นวัตถุโปร่งแสงครอบลำเรือเหมือนหลังคา มองแลเห็นผู้ที่อยู่ในเรืออย่างถนัดชัดเจน ซึ่ง

คนหนึ่งเป็นชายชรารูปร่างอ้วนใหญ่ศีรษะล้าน ๕ คนนั่งอยู่
ตอนกลางเรือนที่นั่งคล้ายเบาะรถยนต์ และคนหนึ่งทำ
หน้าที่ขับเรืออยู่ตอนหัวเรือ เรือดำน้ำกระเป๋าลำนี้ไม่มีสะพาน
เดินเรือนบนผิวน้ำ ไม่มีเสากระโดงและไม่ได้ติดอาวุธ กล้อง
ตาเรือก็ไม่มี มองดูคล้ายๆกับเรือยนต์ลำหนึ่ง แต่กราบเรือ
สูงจากพื้นน้ำไม่เกิน ๒ นิ้ว

ไม่มีใครรู้ว่าเรือดำน้ำขนาดจิ๋วลำนี้เป็นเรือดำน้ำที่
ศาสตราจารย์ดิเรก ณรงค์ฤทธิ์ เป็นผู้ออกแบบและสร้างมันขึ้น
ที่คู่ออเรือข้าวของอาเลียมิมหงวน โดยมีคณะพรรคของเขา
และเจ้าคุณปัจฉิมกับเจ้าแก้วร่วมมือร่วมเท้ากันสร้างเรือลำนี้
ตัวเรือและโครงสร้างใช้อะลูมิเนียม ใช้แรงขับเคลื่อนด้วย
กำลังไฟฟ้าแบตเตอรี่แห่ง ๑๒ โวลต์ รวม ๕ หม้อ ซึ่งเป็น
แบตเตอรี่สำหรับรถยนต์บรรทุก มีเครื่องชาร์จไฟกลับเข้า
หม้อในตัว ความเร็วบนผิวน้ำ ๓๐ นอต ซึ่งนับว่าเร็วมาก
ความเร็วใต้น้ำ ๑๐ นอตครึ่งมีทำการ ถ้ามีอาหารและน้ำกิน
ก็สามารถไปได้รอบโลก เพราะแบตเตอรี่ทั้ง ๕ หม้อไม่มีวันหมด
จ่ายออกไปก็ชาร์จกลับเข้าหม้อด้วยความรู้ความสามารถอัน
ยอดเยี่ยมของนายพลดิเรก วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์คน
สำคัญของโลกนี้

อย่างไรก็ตาม เรือดำน้ำ “ลี้สหาย” ลำนี้เล็กเกินไป เนื้อที่ด้านในของเรือมีขนาด ๒.๐๐ x ๔.๕๐ ม.เท่านั้น มีหน้าต่างยังแบ่งเป็นห้องสุขาเสีย ๑.๐๐ x ๒.๐๐ ม. ซึ่งเรื่องห้องสุขานี้ พ.อ.นิกรกับนายพลติเรกได้โต้เถียงกันอย่างรุนแรง ถึงกับจะตะบันหน้ากัน นิกรได้อ้างความจำเป็นในเรื่องการขับถ่ายของมนุษย์ บางคนกินหอยแครงหรือมะม่วงน้ำปลาหวานหรือของเสาะท้องมาแล้ว มาโดยสารเรือดำน้ำชมใต้ทะเลเกิดจะต้องใช้ห้องสุขาอย่างกะทันหัน ถ้าไม่ทำไว้จะทำอย่างไร แล้วคณะพรรคลี้สหายกับเจ้าคุณปัจจุบันนี้ฯ ตลอดจนเจ้าแห้วซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำเรือ นำเรือดำน้ำกระเป๋าลำนี้มาจากกรุงเทพฯ ก็จะต้องใช้ห้องน้ำล้างหน้าล้างมือหรือปลดปล่อยความทุกข์บ้าง ในที่สุดศาสตราจารย์ติเรกก็ต้องสร้างห้องสุขาขนาดเล็กขึ้น ภายในห้องมีอ่างเคลือบสำหรับล้างหน้าล้างมือ แล้วก็มีชักโครกแบบทันสมัยชนิดที่มีน้ำพุพุ่งขึ้นมาโดยไม่ต้องใช้กระดาษชำระ เรือดำน้ำลำนี้มีถึงน้ำจืดสำหรับกินและใช้ติดต่อกับเรือเพียง ๒๐๐ ลิตรเท่านั้น มีห้องอยู่ห้องเดียว ห้องแบตเตอรี่ตอนท้ายเรือปิดตาย ภายในห้องด้านในของเรือนี้มีโซฟาสองตัวหันหน้าเข้าหากัน โซฟาตัวหนึ่งนั่งได้ ๕ คน ตอนหน้าคือตอนหัวเรือมีที่นั่งอีกหนึ่งที่

นั่งสำหรับคนขับคือศาสตราจารย์ติเรก พวงมาลัยไฮโดรลิก
ถือท้ายเรือ ใช้น้ำมันดีเซลหมุนก็เคลื่อนไหวได้ เบื้องหน้าที่
นั่งคนขับมีมาตรต่างๆ เป็นต้นว่าเครื่องวัดความเร็วของเรือ
วัดความลึกของเรือ มีเข็มทิศขนาดใหญ่ประจำเรืออยู่ข้าง
พวงมาลัยแบบเดียวกับเรือเดินทะเลทั้งหลาย และมีแผนที่
ทะเลอ่าวไทยตอนหน้าเมืองชลบุรี กระทั่งศรีราชา และรอบ
เกาะลี้ซัง บอกละเอียดว่าตรงไหนมีหินใต้น้ำ ตรงไหนระดับ
น้ำลึกแค่ไหน เรือดำน้ำลำนี้ใช้กลไกไฟฟ้าบังคับ แม้กระทั้ง
หลังคาครอบที่เป็นวัตถุโปร่งแสงคล้ายกระจกก็เลื่อนปิดเปิด
ได้ด้วยระบบไฟฟ้า มีเครื่องอัดออกซิเจนเพื่อใช้หายใจใต้น้ำ
ไม่เกิน ๓ ชั่วโมง

สี่สหายกับเจ้าคุณปัจฉินึกฯและเจ้าแห้วอยู่ในเครื่อง
แต่งกายมนุษย์กบ มีท่อออกซิเจนผูกติดข้างหลังคนละท่อ
แต่ยังไม่ได้ติดสายหายใจ ที่แต่งมนุษย์กบก็เพราะเตรียมไว้
สำหรับพาผู้โดยสารลงว่ายน้ำได้ทะเล หากมีความประสงค์
เช่นนั้น นายพลติเรกเตรียมเครื่องมนุษย์กบมาหลายชุดไว้
ให้นักทัศนอาจรเช่า ส่วนการเที่ยวได้ทะเลโดยเรือดำน้ำก็จะ
คิดค่าบริการชั่วโมงละ ๕๐ บาทต่อคน ค่าเช่าเครื่องมนุษย์
กบชุดละ ๒๐ บาท และค่าพวเที่ยวได้ทะเลในสภาพของ

มนุษย์กับคิดชั่วโง่งละ ๒๕ บาท คณะพรรคสี่สหายต่างมั่นใจว่าเขาคงจะมีรายได้อย่างงดงามในการที่นำเรือค้ำน้ำขนาดกระเป๋ามารับชาวพระนครเที่ยวชมใต้ทะเลลึก เพราะเป็นบริการแหวกแนวที่ไม่เคยมีใครทำมาแต่ก่อน ถึงแม้ใครจะคิดทำก็ทำไม่ได้ เนื่องจากการมีเรือค้ำน้ำซบซี่ย่อมผิดกฎหมาย แต่นายพลศาสตร์จารย์ติเรกเป็นผู้เชี่ยวชาญวิชาวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญสรรพาวุธของกองทัพไทย เขามีสิทธิพิเศษที่จะสร้างอาวุธ สร้างรถถัง เครื่องบิน หรือเรือรบเรือค้ำน้ำได้ทั้งนั้น ซึ่งในไม่ช้านี้เขาคงจะสร้างเรือค้ำน้ำขนาดกระเป๋ามาให้กองทัพเรือของเราอย่างแน่นอน เมื่อเขาได้ตัดแปลงมันให้มีสภาพดีขึ้นกว่านี้

ในที่สุดเรือค้ำน้ำ“สี่สหาย”ก็แล่นมาเกยที่ชายหาดประชาชนหญิงชายทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ สาวแก่แม่หม้าย ตลอดจนจนกะเทยและพวกจิกโก๋จิกก็ทั้งหลายต่างวิ่งเฮโลลงไปที่ชายหาดร่วมพันคน นายพลติเรกบังคับหลังคาเรือตอนหนึ่งให้เลื่อนออกเป็นช่องกว้าง เลี้ยวหวนกับนิกรต่างลุกขึ้นยืนเด่นโบกมือให้พวกนักทัศนาจรชาวกรุงเทพฯ แล้วก็ม้วนงอที่พูดกระจายเสียงทันที

“อย่าตกใจครับพี่น้อง เรือค้ำน้ำลำนี้ไม่ใช่เรือค้ำน้ำ

ของศัตรู มันคือเรือดำน้ำขนาดกระเป๋าศาสตร์อาจารย์ติเรก กับพวกผมช่วยกันสร้างขึ้น พล นิกร กิมหงวน ยิ่งไงล่ะครับ แล้วก็ขายชราศิระล้านที่นั่งหัวเหน่องอยู่ในเรือก็คือท่านเจ้าคุณปัจจนิกญาณิผู้ใหญ่ของเรา”

เมื่อเลี้ยวขวารอบตัวให้ทราบ เลี้ยวให้ร้องก็ดังขึ้น เกรียวกราว แน่ละ ประชาชนทั่วประเทศย่อมรู้จักชื่อเสียงของคณะพรรคสี่สหายกับเจ้าคุณปัจจนิกเป็นอย่างดี และส่วนมากเคยเห็นตัวจริงมาแล้ว

ใครคนหนึ่งร้องตะโกนขึ้น

“มาเที่ยวบางแสนหรือครับอาเลี้ยว”

พ.อ.กิมหงวนยิ้มแป้นแล้วพูดทางเครื่องขยายเสียงแบบเตอรีซึ่งมีลำโพงปากบานติดอยู่ในตัว

“ครับ มาเที่ยว แล้วก็มาเปิดบริการรับท่านทั้งหลายชมได้ทะเลลึกด้วยครับ อ้า-คือว่า-อ้า-เราได้สร้างเรือดำน้ำกระเป๋าดำขึ้น อ้า-คือว่า-”

“ว้า” พ.อ.นิกรเอ็ดตะโร “โฆษกชั้นดีเขาไม่พูดอ้อๆ หรอกไวย์ เขาต้องพูดให้แคล่วคล่องไม่ติดค้ำ แกไม่เคยทำงานรถขายยามาบ้างเลยรี”

เลี้ยวขวากลับน้ำลายเอือก

“นั่นไม่ใช่งานของมหาเศรษฐีอย่างกันนี้หว่า เข้า-แก
โฆษณาหน่อยสิ กันยอมรับว่ากันไม่ว่าใครจะมีศิลปะในการพูด
กันเก่งแต่การค้าเท่านั้น”

นิกรรับลำโพงซึ่งเป็นไมโครโฟนพูดในตัวมาจากอาเลี่ย
แล้วเขาก็ยกขึ้นพูดทันที เขาพูดได้คล่องแคล่วรวดเร็วมาก
เกือบจะไม่มีอาการหยุดหายใจ

“เร้าเข้ามาครับพ่อแม่พี่น้องพระเดชพระคุณทั้งหลาย
วันนี้ข้าพเจ้ามาเอง พาพ่อตากับเพื่อนๆ มาด้วย บริการ
แปลกแหวกแนวล้ำยุค ดีกว่า...สบายกว่า...มากกว่า...และ
เป็นฟองกว่า...ต้องเรือดำนํ้า“ลึกลับ”ที่จะพาท่านลงชม
สระคือทะเลบางแสน พาเที่ยวบนผิวนํ้าและได้นํ้าไปกระทั้ง
รอบเกาะลี้ซัง คนฉลาดต้องนั่งเรือดำนํ้า ท่านจะได้รับความ
สุขความเพลิดเพลินอย่างมากมาย ค่าบริการนั่งเรือดำนํ้า
ชมได้ทะเลเพียงคนละ ๕๐ บาทต่อชั่วโมงครับ รับรองว่า
ปลอดภัยร้อยเปอร์เซ็นต์ เรือของเราจะไม่เร็วไม่ทะลุ เครื่องยนต์
ก็ไม่เสียเพราะเราใช้แรงขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า ถ้าท่านอยากจะ
แต่งมนุษย์กับลงไปว่ายน้ำชมหินปะการัง ชมนางเงือก ชมกุ้งปลา
คิดค่าเช่าเครื่องมนุษย์กับ ๒๐ บาท และค่าบริการพาท่าน
เที่ยวในสภาพมนุษย์กับอีกชั่วโมงละ ๒๕ บาท เชิญท่าน

เที่ยวได้ทะเลครับ ไม่ต้องเบียดเสียดแย่งกัน ใครมาก่อนได้ไป
เที่ยวก่อน เราเปิดบริการจนคำ คนหนุ่มๆสาวๆลั่งเลอยู่
ทำไมครับ โปรดหาความสุขให้ตัวท่าน ซึ่งความสุขนั้นเราก็
ต้องซื้อมันด้วยเงิน ๕๐ บาทต่อหนึ่งชั่วโมง ถูกมากครับ เด็ก
อายุไม่เกิน ๑๐ ขวบเก็บครึ่งราคา ผู้หญิงมีครรภ์เด็กที่อยู่
ในท้องไม่ต้องเสีย คนตาบอดบริการฟรีครับเพื่อการกุศล ภิขุ
ตามณร ยายชี ทหารและตำรวจในเครื่องแบบลดครึ่งราคา
เรือของเราสามารถรับผู้โดยสารได้เที่ยวละ ๕ คนเท่านั้นครับ
เร็วหน่อย หรือท่านจะจ่ายเงินก่อนแล้วลงเรือที่หลังก็ได้”

นักทัศนาจรหลายร้อยคนต่างอยากลงเรือดำน้ำ
กระเปาะเพื่อชมสภาพใต้ทะเล แต่ไม่แน่ใจว่าจะปลอดภัยจึงได้
แต่ปรึกษาหารือกัน สุภาพบุรุษในวัยจะเข้าโลงแต่แต่งกาย
และวางท่าทางเหมือนเด็กหนุ่มปราดเข้ามายืนข้างหัวเรือ
แล้วถามเสียงหวาน

“เรือดำน้ำของคุณบอบบางเหลือเกิน คุณมั่นใจ
หรือครับว่ามันดำลงไปแล้วมันจะไม่โผล่ขึ้นมาได้”

เสียงหวานยิ้มให้

“ไม่ใช่เรื่องที่ คุณจะต้องวิตกเลยนะครับ เมื่อไม่โผล่มัน
ก็เป็นคราวเคราะห์กรรมของเรว แต่ที่เราทดลองดำหลาย

ร้อยครั้งมันโผล่เสมอ”

“ไม่เอาละครับ เมียผมยังสาวมาก อายุ ๑๖ เท่านั้น
ดีไม่ดีเมียผมก็จะกลายเป็นแม่หม้าย หล่อนรอผมอยู่บนเรือน
บังกะโล่”

อาเลี้ยหัวเราะเบาๆ

“ก็พาเธอไปด้วยซีครับ จะได้ตายด้วยกันพร้อมกับ
พวกผม”

“เฮ้ย” นิกรเอี๊ยดตะโกลัน “พูดยังงี้ใครเขาจะไปกับเรา
ละโว้ย”

สาวสวยวัยรุ่น ๔ คนหน้าตาจิ้มจิมไม่ขึ้นสนิม แต่ง
กายทันสมัยแบบชาวกรุงเทพฯ สวมกางเกงพิดเปรี๊ยะแบบ
กางเกงสู่วัฒนกระติ่ง สวมเชิ้ตฮาวาย พวกมันเดินเข้ามายืนรวม
กลุ่มข้างเรือดำน้ำ“สี่สหาย” แต่ละนางอายุไม่เกิน ๒๒ ขวบ
มีเนื้อหนังเต่งตึงไปหมดทั้งตัว มีความงามเป็นที่สะดุดตาทั้ง
๔ คน

เจ้าของร่างอวบอืดกล่าวกับนิกรว่า

“ค่าบริการเที่ยวได้ทะเลคิดยังไงคะคุณ”

นายจอมทะเล้นยิ้มแบ๊ว

“คนละ ๕๐ บาทต่อชั่วโมงครับ”

“ลดบ้างได้ไหมคะ ดิฉันกับเพื่อนๆทั้งสามคนต้องการเที่ยวชมได้ทะเลสักชั่วโมงค่ะ”

นิกรนั่งคิด เลี้ยวขวานพุดโพลงขึ้นทันทีตามวิสัยของคนชikovเมื่อแลเห็นสาวสวยเช่นนี้

“เชิญลงเรือได้โดยครับ คุณประเดิมเที่ยวเรือเราเป็นรายแรก ผมคิดค่าบริการเป็นพิเศษ คิดคนละ ๕๐ สตางค์เท่านั้นแหละครับ”

เสียงพลร้องเอ็ดตะโร

“อ้ายหงวน คนละ ๕๐ สตางค์นะมันรทเมล์ไว้ย ไม่ใช่เรือดำน้ำ”

อาเลียหันไปทำตาเขี้ยวกับพ.อ.พลทันที

“เออน่า จะเอาอะไรกันนักหนาอะ เพียงแต่เรานั่งมองดูเธอทั้งสี่คนอยู่ในเรือของเราที่คุ้มค่าแล้ว” แล้วอาเลียก็หันมายิ้มให้สาวสวยทั้งสี่ “เชิญขึ้นครับ โปรดจับมือผม ผมจะได้ดึงตัวคุณขึ้นมาทีละคน”

เจ้าของร่างอวบอืดสวมเสื้อดำสีกรมท่ายืนมือขวาให้อาเลียจับ กิมหงวนดึงหล่อนขึ้นมานบนเรือเป็นคนแรก แล้วเขาก็ฉุดเพื่อนของหล่อนขึ้นมาทีละคนจนครบสามคน ลีสาวมีท่าทางกระดากอายไม่น้อย แต่เลี้ยวหงวนยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปก่อตั้งกองทุน ป. อินทรมาลิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมาลิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

www.praphansarn.com
www.samgler.org